

Le banane della nonna Bestemors bananer

✎ Ursula Natula
🔗 Catherine Groenewald
📧 Laura Pighini
🗣️ italiensk / bokmål
📊 nivå 4

Barnebøker for Norge

barnebokker.no

Le banane della nonna / Bestemors

bananer

Skrevet av: Ursula Natula

Illustrert av: Catherine Groenewald

Oversatt av: Laura Pighini (it), Espen Stranger-

Johannessen (nb)

Denne fortellingen kommer fra African Storybook (africanstorybook.org) og er videreformidlet av Barnebøker for Norge (barnebokker.no), som tilbyr barnebøker på mange språk som snakkes i Norge.

Dette verket er lisensiert under en Creative Commons

[Navngivelse 3.0 Internasjonal Lisens.](https://creativecommons.org/licenses/by/3.0/deed.no)

<https://creativecommons.org/licenses/by/3.0/deed.no>

Il giardino della nonna era magnifico, pieno di saggina, miglio e manioca. Ma il meglio di tutto erano le banane. Anche se la nonna aveva tanti nipotini io in fondo sapevo di essere la sua preferita. Mi invitava spesso a casa sua. Mi diceva anche piccoli segreti. Ma c'era un segreto che non divideva con me: dove maturava le banane.

...

Bestemors kjøkkenhage var full av durra, hirse og maniok. Men best av alt var bananene. Selv om bestemor hadde mange barnebarn, visste jeg i all hemmelighet at jeg var favoritten hennes. Hun inviterte meg ofte hjem til seg. Hun fortalte meg også små hemmeligheter. Men det var én hemmelighet hun ikke delte med meg: hvor hun modnet bananene.

Più tardi verso sera fui chiamata da mia mamma, mio padre e mia nonna. Sapevo perché. Quella notte, quando andai a letto per dormire, sapevo che non avrei mai più rubato, né da mia nonna, né dai miei genitori e sicuramente da nessun altro.

...

Senere den kvelden sendte mor, far og bestemor bud etter meg. Jeg visste hvorfor. Da jeg la meg til å sove den natten, visste jeg at jeg ikke kunne stjele igjen, ikke fra bestemor, ikke fra foreldrene mine, og definitivt ikke fra noen andre.

Un giorno vidi un grosso cesto in vimini messo al sole fuori da casa della nonna. Quando gli chiesi per cosa fosse l'unica risposta che ottenni fu "è il mio cesto magico." Di fianco al cesto c'erano diverse foglie di

banana che nonna rigirava di tanto in tanto. Ero curiosa. "A che cosa servono le foglie nonna?" Chiesi. L'unica risposta che ricevetti fu: "sono le mie foglie magiche."

...

En dag så jeg en stor stråkurv som stod plassert utenfor huset til bestemor. Da jeg spurte hva den var ment for, fikk jeg svaret: "Det er den magiske kurven min." Ved siden av kurven var det flere bananblader som bestemor snudde fra tid til annen. Jeg var nysgjerrig: "Hva bruker du bladene til, bestemor?" spurte jeg. Det eneste svaret jeg fikk, var: "De er de magiske bladene mine."

Il giorno seguente era il giorno del mercato. Nonna si alzò presto. Lei prendeva sempre le banane mature e la manioca per venderle al mercato. Io non mi sbriga! per visitarla quel giorno. Ma non avrei potuto evitarla a lungo.

...

Neste dag var det markedsdag. Bestemor stod opp tidlig. Hun tok alltid med modne bananer og manioke for å selge på markedet. Jeg skyndte meg ikke for å besøke henne den dagen. Men jeg kunne ikke unnvike henne veldig lenge.

Era così interessante guardare nonna, le banane, le foglie di banano e il grande cesto in vimini. Ma nonna mi mandò da mia madre per una commissione. “Nonna, per favore, lasciami guardare mentre prepari.” “Non essere testarda, bambina, fai come ti viene detto,” insistette lei. E io corsi via.

...

Det var så interessant å se på bestemor, bananene, bananbladene og den store stråkurven. Men bestemor sendte meg av gårde til mamma for et ærend. “Bestemor, vær så snill, la meg få se på mens du forbereder ...” “Ikke vær så sta, jenta mi, gjør det du har blitt bedt om”, insisterte hun. Jeg sprang av gårde.

Il giorno seguente, mentre nonna era in giardino a raccogliere le verdure, io sgattaiolai e sbirciai le banane. Erano quasi tutte mature. Non potei fare a meno che prenderne un paio di caschi. Appena sgattaiolai verso la porta, udii nonna tossire fuori. Riuscii a nascondere le banane sotto il mio vestito e camminare di fianco a lei.

...

Neste dag mens bestemor var i kjøkkenhagen og plukket grønnsaker, snek jeg meg inn og tittet på bananene. Nesten alle var modne. Jeg kunne ikke la være å ta en klase med fire. I det jeg listet meg mot døra, hørte jeg bestemor hoste utenfor. Jeg rakk så vidt å gjemme bananene under kjolen og gikk forbi henne.

Neste dag, da bestemor kom for å besøke moren min, skyndte jeg meg av gårde til huset hennes for å sjekke bananene en gang til. Det var en klasse veldig modne bananer der. Jeg tok én og gjemte den i kjolen min. Etter at jeg hadde dekket kurven, gikk jeg bak huset og spiste den fort. Det var den søteste bananen jeg noensinne hadde smakt.

...

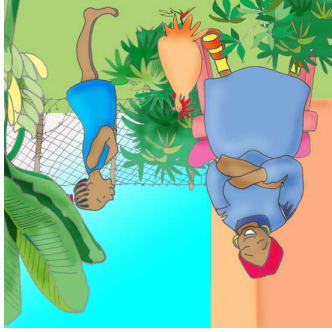
Il giorno seguente, quando nonna venne a visitare mia madre, io corsi dentro casa per controllare le banane ancora una volta. Ce n'erano tante ben mature. Ne presi una e la nascosi sotto il mio vestito. Dopo aver coperto il cesto di nuovo, andai dietro la casa e la mangiai in fretta. Era la banana più dolce che avessi mai assaggiato.

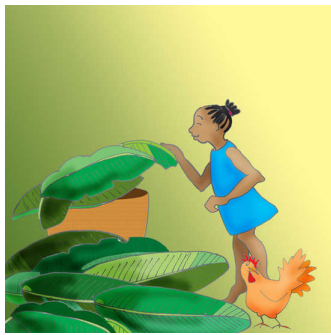

Quando tornai, nonna era seduta fuori ma senza il cesto o le banane. "Nonna, dov'è il cesto, dove sono le banane e dove." "Ma l'unica risposta che ricevetti fu: "Sono nel mio posto magico". Era così deludente!

...

Da jeg kom tilbake, satt bestemor utenfor, men med verken kurven eller bananene. "Bestemor, hvor er kurven, hvor er bananene, og hvor ... " "Men det eneste svaret jeg fikk, var: "De er på det magiske stedet mitt." Det var så skuffende!

Due giorni dopo, nonna mi mandò a prendere il suo bastone da passeggio in camera sua. Appena aprii la porta fui benvenuta da un forte odore di banane in maturazione. Nella stanza interna c'era il grande cesto in vimini della nonna. Era ben nascosto da una vecchia coperta. Io la sollevai e odorai quel fantastico profumo.

...

To dager senere ba bestemor meg om å hente stokken hennes fra soverommet. Så snart jeg åpnet døra, ble jeg møtt av den sterke lukten av modne bananer. I det innerste rommet var bestemors store magiske stråkurv. Den var godt gjemt av et gammelt teppe. Jeg løftet det og luktet på den vidunderlige duften.

La voce di nonna mi fece sobbalzare quando mi chiamò. "Che cosa stai facendo? sbrigati e portami il bastone!" Io mi sbrigai col bastone. "Perché sorridi?" Chiese nonna. La sua domanda mi fece realizzare che stavo ancora sorridendo per la scoperta del suo posto magico.

...

Bestemors stemme skremte meg da hun ropte: "Hva holder du på med?" "Skynd deg og ta med stokken." Jeg skyndte meg ut med stokken hennes. "Hva er det du smiler for?" spurte bestemor. Spørsmålet hennes fikk meg til å innse at jeg fortsatt smilte over oppdagelsen av det magiske stedet hennes.